

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010483
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313010483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom 17. februára 2016 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. ml. J. P. zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné zo 16. júla 2014, sp. zn. 4T/120/2013.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. ml. J. P., nar. XX. E. XXXX v R., trvale bytom R., ul. R. č. XXX/X,

uznáva vinným, že

22. júna 2012 s doposiaľ nestotožnenými páchatelmi v čase o 23:00 hod. na festivale konanom pri kúpalisku zv. Bejvoč v obci Kolonica, okr. Snina, bezdôvodne fyzicky napadli E. F. tak, že ho udierali a keď spadol na zem kopali do neho, skákali po ňom, čím mu spôsobili pomliaždenie tváre a vlasatej časti hlavy ľahkého stupňa s povrchovými krvnými podliatinami a odreninami s dobou liečenia 4 dni, následne bezdôvodne fyzicky zaútočili na H. F., ktorého obž. ml. J. P. udrel do oblasti tváre, čím mu spôsobil povrchovú tržnozhoždenú ranu nad pravým obočím s dobou liečenia 4 dni, na to bezdôvodne fyzicky zaútočili na J. F., do ktorého obž. ml. J. P. strčil takou silou a intenzitou, že spadol na zem, kde do neho viackrát opakovane kopali, čím mu spôsobili zranenie, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie, a napokon bezdôvodne fyzicky napadli A. M., pričom obž. ml. J. P. ho 1 krát udrel päšťou do oblasti tváre, čím mu spôsobil zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov s dobou liečenia 5 dní,

teda

- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a

za to mu ukladá

podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 117 ods. 1 Tr. zákona a za použitia § 38 ods. 3 Tr. zákona prihládajúc na § 36 písm. j) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným A. M., nar. XX. X. XXXX, ul. O...XXXX/X, R., sumu 471,60 eura, H. F., nar. XX. O. XXXX, ul. G..XXX/X, R., sumu 157,20 eura, E. F., nar. XX. E. XXXX, ul. D... XXXX/X, R., sumu 235,80 eura, Y. B. J., a..R., F. X, XXX XX, J., sumu 52,41 eura.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodených A. M., nar. XX. X. XXXX, ul. F.. XXXX/X, R., H. F., nar. XX. O. XXXX, ul. G.. XXX/X, R., E. F., nar. XX. E. XXXX, ul. G.. XXXX/X, R., so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom zo 16. júla 2014, sp. zn. 4T/120/2013, uznal obž. ml. J. P. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ktorý mal spáchať spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona tak, že 22. júna 2012 s doposiaľ nestotožnenými páchatelmi v čase o 23:00 hod. na festivale konanom pri kúpalisku zv. Bejvoč v obci Kolonica, okr. Snina, prišiel ku E. F., na ktorého bol vulgárny, a následne ho bezdôvodne fyzicky napadli takým spôsobom, že ml. J. P. ho udrel rukou zovretou v päšť do oblasti tváre a keď tento spadol na zem, opakovane ho udierali do oblasti tváre a kopali ho do celého tela, kde mu mali spôsobiť zranenia a to pomliaždenie tváre a vlasatej časti hlavy ľahkého stupňa s povrchovými krvnými podliatinami a odreninami s dobou liečenia 4 - 5 dní, následne na to bezdôvodne fyzicky zaútočili na H. F., do ktorého ml. J. P. strčil takou silou a intenzitou, že tento spadol na zem, kde do neho viackrát opakovane kopali, čím mu takto spôsobili zranenie a to povrchovú tržno-zhmoždenú ranu nad ľavým obočím s dobou liečenia v trvaní 4 - 5 dní, následne fyzicky bezdôvodne zaútočili na J. F., do ktorého strčili takou silou a intenzitou, že tento spadol na zem, kde do neho viackrát opakovane kopali, čím mu spôsobili zranenie, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie, a následne na to bezdôvodne fyzicky napadli A. M., pričom obž. ml. J. P. ho 1 krát päšťou udrel do oblasti tváre, čím mu spôsobil zranenie a to zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov s dobou liečenia v trvaní 5 - 6 dní.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 364 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona a za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona zohľadniac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j) Tr. zákona oproti neprítomnosti priťažujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určil na jeden rok.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodeným A. M. sumu 592,60 eura, H. F. sumu 199,20 eura, E. F. sumu 298,80 eura a Y. B. J., C. sumu 52,41 eura. Poškodených A. M., H. F. a E. F. podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal so zvyškom ich nárokov na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obž. ml. J. P. odvolanie. V dodatočne, prostredníctvom obhajcu predložených dôvodoch poprel svoje zavinenie s tým, že poukázal na svoje doterajšie vyjadrenia, ktoré uplatnil v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a v návrhu na zastavenie trestného stíhania. Zdôraznil, že je menšej postavy a nie je reálne možné, aby napadol štyri osoby krátko po sebe bez toho, aby sám neutrpel nejaké odreniny a zranenia, minimálne na rukách. Podľa odvolateľa nie je možné reálne si predstaviť, že by sa údajný incident stal tak, že poškodení prišli postupne jeden po druhom k nemu a každého z nich následne bezdôvodne udrel bez toho, aby uvedené niekto videl a voči nemu zakročil. Poukazuje tiež na to, že sa to udialo v nočných hodinách, na festivale, kde sa pravdepodobne pobili dve skupiny opitých mladých ľudí a namieta, že za uvedené má byť postihnutý on ako jedna osoba.

Okrem toho odvolateľ v zhode so svojou doterajšou obhajobou zopakoval, že na festivale bol s dvoma kamarátmi, J. J. a G. E. a po celý čas konania festivalu sa zdržiaval v ich prítomnosti. Ich výpovede podľa neho vylučujú, aby sa v uvedenom čase s nejakou skupinou k dnešnému dňu neznámych osôb mohol zapojiť do incidentu s poškodenými bez toho, aby si uvedené niektorý z týchto svedkov nevšimol. To, že nebol účastníkom žiadneho incidentu s poškodenými, dosvedčovali aj výpovede svedkýň X. P. a C. Y., pričom uviedol, že po celý čas stáli spolu pod pódium, oddelili sa len na chvíľu, niekoľko sekúnd,

pri odchode z festivalu, pretože sa museli „predierať“ pri odchode cez ostatných účastníkov festivalu a následne sa stretli na parkovisku, spolu nasadli do auta a odišli domov.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný poukazuje na konkrétne časti výpovedí poškodených A. M., J. F., H. F., E. F. a svedkov J. J. a G. E., ktoré sú podľa neho rozdielne, tvrdí, že skutková veta výrokovvej časti rozsudku súdu prvého stupňa je v rozpore s výpoveďami poškodených. Osobitne pritom upriamil pozornosť na to, že pošk. E. F. pri konfrontácii výslovne poprel, že ho mal udrieť on (obžalovaný) päťou do oblasti tváre, a na výpoveď pošk. H. F., ktorý nevedel uviesť a ani potvrdiť, že ho mal udrieť v skupine osôb, pričom v popise skutku sa uvádza, že ho mal v skupine osôb strčiť takou silou a intenzitou, že poškodený spadol na zem. Podľa odvolateľa neboli tvrdenia pošk. A. M. preukázané ani výpoveďami ostatných troch poškodených. Zároveň kladie otázku, prečo nebol tento poškodený ochotný bližšie uviesť mená osôb z Kolonice, ktoré mali incident údajne vidieť a uvádzať jeho (obžalovaného) meno ako jedného z útočníkov. V tejto súvislosti vyslovil názor, že svedok, ktorý je zároveň poškodeným, je súčasne stranou trestného konania a je objektívne zainteresovaný na výsledku trestného konania. Preto nie je podľa odvolateľa v prípade takéhoto svedka vylúčené vedomé skresľovanie výpovede o vnímaných okolnostiach. Pri hodnotení výpovede svedka a súčasne poškodeného by mal súd prihliadať na to, či jeho výpoveď nebola ovplyvnená znalosťami získanými pri výkone práv poškodeného.

Napokon poukázal odvolateľ na to, že pre naplnenie zákonného znaku prečinu výtržníctva spočívajúceho v tom, že sa páchatel dopustil výtržnosti, nepostačuje samotné napadnutie inej osoby, pretože musí ísť o útok, ktorý je svojou vyššou intenzitou a závažnosťou porovnateľný s ostatnými alternatívami naplňajúcimi znaky objektívnej stránky tohto trestného činu a ktorým je výraznejšie dotknutý i verejný poriadok ako hodnota presahujúca individuálne záujmy napadnutej osoby. Podľa judikatúry súdov ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných. Táto požiadavka odlišuje podľa odvolateľa uvedený trestný čin od priestupkov obdobnej povahy a vyjadruje zásadu subsidiarity trestnej represie. Rozhodnutie, či v konkrétnom prípade ide o trestný čin alebo priestupok, závisí od posúdenia okolností súdom za použitia § 10 ods. 2 Tr. zákona, konkrétne od posúdenia intenzity a priebehu činu, okolností, za ktorých bol spáchaný, pohnútky, následkov a účinkov a osoby páchatela.

V podstate z týchto dôvodov obž. ml. J. P. navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne postúpiť ju na konanie o priestupku.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na podklade uvedeného, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť, dospel k záveru, že odvolanie obž. ml. J. P. je šťastí dôvodné.

Odvolanie obžalovaného ako aj jeho doterajšia obhajoba sú založené na spochybňovaní výpovedí jednotlivých poškodených, najmä A. M., s tým, že tieto sú rozporné.

K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že títo svedkovia nevnímali útok obžalovaného a ďalších nestotožnených páchatelov súčasne, z jedného miesta a v jednom čase, ale postupne a z rôznych miest. Ich výpovede, ktoré prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne zrekapituloval a preto ich odvolací súd nepovažuje za potrebné na tomto mieste opakovať ale na ne v celom rozsahu odkazuje, pritom na seba časovo nadväzujú a pokiaľ ide o popis útoku logicky sa dopĺňajú. Okrem toho sú tieto podporované nielen výpoveďami svedkov J. O., O. Y., E. Y. a J. F., ale i lekáarskymi správami a znaleckým posudkom z odvetvia chirurgie a traumatológie, z ktorých sú zrejmé zranenia, ktoré jednotliví poškodení utrpeli, a tiež mechanizmus ich vzniku.

Pokiaľ obžalovaný spochybňuje výpoveď pošk. A. M. s poukazom na okolnosti, za ktorých ho mal označiť ako jedného z útočníkov, poukazuje krajský súd na to, že ako jedného z páchatelov ho bezpečne spoznal pošk. H. F., ktorý s ním na základnej škole chodil do jednej triedy.

Hodnovernosť výpovedí E. F., H. F. a A. M. nespochybňuje bez ďalšieho ani to, že sú poškodenými, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody. Odhliadnuc od toho, že J. F. si nárok na náhradu škody neuplatnil a teda naň v odvolaní uplatnená argumentáciu nedopadá, obžalovaný prehliada, že menovaní by boli v prípade krivého obvinenia alebo nepravdivej svedeckej výpovede trestne zodpovední.

K námietkam odvolateľa, že jeho vinu vyvracajú výpovede svedkov J. J., G. E., C. Y. a X. P., ktorí tvrdia, že po celý čas bol s nimi a nezapojil sa do žiadneho incidentu, je potrebné v prvom rade uviesť, že hoci svedok J. J. pred okresný súd uviedol, že v inkriminovaný večer bol neustále v prítomnosti obžalovaného, v prípravnom konaní vypovedal, že s obžalovaným a svedkom G. E. nebol celý čas a s kým boli oni nevie uviesť. Príčinu tohto podstatného rozporu svedok pred odvolacím súdom nijak nevysvetlil. Navyše, pri hodnotení výpovedí tohto svedka, ale i svedka G. E., je nutné mať na zreteli, že ak sa v čase skutku skutočne nachádzali v spoločnosti obžalovaného, ich výpovede sú nepochybne motivované snahou eliminovať akékoľvek podozrenie z ich možnej účasti na konaní, ktoré je odvolateľovi kladené za vinu.

Pokiaľ ide o výpovede svedkýň C. Y. a X. P., ktoré navrhol obžalovaný vypočuť až v konaní pred súdom, ich hodnovernosť spochybňuje už to, že hoci boli k veci prvýkrát vypočuté takmer roka a pol po skutku, vedeli presne uviesť, že 22. júna 2012 boli v čase od 20:30 hod. do 00:30 hod. (podľa C. Y., ktorá obžalovaného dovtedy nepoznala), resp. od 21:00 hod. do 24:00 hod. (podľa X. P.) v spoločnosti obžalovaného. Naproti tomu svedok Y. E., ktorého výsluch navrhol tiež obžalovaný, uviedol, že videl G. E. s obžalovaným a J. J., s G. E. sa aj rozprával, bolo to okolo 23:00 hod., pričom s nimi neboli žiadni chlapci ani dievčatá. Takto na nich videl dve až tri hodiny. Tieto podstatné rozpory spochybňujú výpovede uvedených svedkov a vedú aj odvolací súd k záveru, že sú účelové s cieľom pomôcť obžalovanému.

Pokiaľ odvolateľ, poukazujúc na to, že je menšej postavy, tvrdí, že nie je reálne možné, aby postupne bezdôvodne napadol štyroch poškodených bez toho, aby sám utrpel nejaké zranenia minimálne na rukách a aby voči nemu niekto zakročil, krajský súd uvádza, že odvolateľ sa v čase skutku a aj neskôr venoval bojovým športom. O jeho sklone k agresívnemu správaniu svedčí i jeho neskoršie postihnutie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý spočíval v tom, že po slovnej potýčke, ktorú vyvolal, ohrozoval iného nožom a následne sa aj ďalším osobám vyhrážal smrťou. V neposlednom rade je nutné zdôrazniť, že obžalovaný nebol jediným útočníkom, ale bol súčasťou skupiny páchatelov, čo znižuje pravdepodobnosť reakcie okolia a zároveň vysvetľuje, prečo pri útoku neutrpel viditeľné zranenie.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak neuveril obhajobe obžalovaného a svoje skutkové závery oprel o usvedčujúce výpovede poškodených a ďalšie vyššie uvedené dôkazy, ktoré ich potvrdzujú.

Na druhej strane ale okresný súd nekriticky prevzal znenie skutkovej vety obžaloby bez toho, aby dôsledne zohľadnil výsledky pred ním vykonaného dokazovania. V tejto časti je odvolanie obžalovaného dôvodné.

Z výpovede pošk. E. F. totiž vyplýva, že to nebol obžalovaný, kto ho ako prvý udrel do oblasti tváre, ale ten bol až medzi útočníkmi, ktorí ho následne udierali do rôznych častí tela a keď spadol na zem tak do neho kopali a skákali po ňom (o čom svedčí aj odtlačok obuvi na jeho tvári). Okrem toho podľa výpovede pošk. H. F. obžalovaný ho nestrčil takou silou a intenzitou, že až spadol na zem (tohto konania sa obžalovaný dopustil voči pošk. J. F.), ale udrel ho päťou do oblasti pravého obočia. Tomu zodpovedá aj zranenie, ktoré utrpel - povrchová tržnozhoždená rana, pričom podľa lekárskej správy bola táto nad pravým obočím. Pokiaľ sa v znaleckom posudku uvádza nad ľavým obočím, ide o zjavnú písársku chybu, ktorú okresný súd prehliadol.

Odvolací súd prioritne z tohto dôvodu zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a upravil znenie skutku v súlade s vyššie uvedeným. Treba pritom zdôrazniť, že tým nedošlo k zmene rozhodnutia v neprospech odvolateľa, naopak v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného uviedol krajský súd v popise skutku iba minimálnu dobu liečenia, ktorú si zranenia jednotlivých poškodených vyžiadali. Pokiaľ ide o právne posúdenie skutku, konanie obžalovaného, ktorý spoločne s ďalšími nestotožnenými páchatelmi, postupne bezdôvodne fyzicky napadol štyroch poškodených, pričom trom z nich spôsobil zranenia vyžadujúce si nielen ošetrovanie ale i liečenie, treba považovať za výtržnosť v zmysle § 364 ods.

1 písm. a) Tr. zákona, ktorej sa odvolateľ dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom (a nie za hrubú neslušnosť, ako sa uvádza v obžalobe a v napadnutom rozsudku). Zároveň, už len so zreteľom na následok spočívajúci v poškodení zdravia štyroch osôb (u J. F. si zranenia nevyžiadali jeho liečenie) je závažnosť konania obž. ml. J. P. vyššia, než malá (§ 95 ods. 2 Tr. zákona). Preto akékoľvek úvahy o postúpení veci na konanie o priestupku sú nenáležité.

Skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, tak napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Pokiaľ ide o okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby a síce, že obžalovaný mal čin spáchať v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov, popis skutku v napadnutom rozsudku (ale ani v obžalobe) neobsahuje žiadnu skutkovú okolnosť napĺňajúcu tento znak kvalifikovanej skutkovej podstaty. Akákoľvek doplnenie skutku v tomto smere by znamenalo zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného, čo v dôsledku absencie odvolania prokurátora nie je možné, a preto krajský súd posúdil preukázané konanie obžalovaného iba ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Vzhľadom na zmiernenie právnej kvalifikácie odvolací súd, spravujúc sa pri určovaní druhu a výmery trestu v podstate rovnakými úvahami ako prvostupňový súd, voči ktorým odvolateľ nevzniesol žiadne konkrétne námietky, primerane zmiernil aj trest a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jeden rok.

Napokon odvolací súd zistil, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody u poškodených A. M., H. F. a E. F. vychádzal z nesprávnej výšky náhrady za bolesť. Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 20/2012 Z. z. bola táto na rok 2012 ustanovená na 15,72 eura za bod. Preto z titulu náhrady bolestného uložil odvolací súd obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným A. M. sumu 471,60 eura, H. F. sumu 157,20 eura a E. F. sumu 235,80 eura, pričom so zvyškami uplatnených nárokov ich odkázal na občianske súdne konanie.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.